Zmarł JERZY ADAM TUMIDAJSKI (1965-2022)

Zmarł mgr Jerzy Adam Tumidajski, członek Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Przemyślu. Urodzony 7 marca 1965 roku w Przemyślu. Absolwent Wydziału Społeczno-Pedagogicznego Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Rzeszowie w zakresie pedagogiki, ze specjalnością nauczycielską. Studia wyższe rozpoczął po ukończeniu Studium Nauczycielskiego w Przemyślu, gdzie z wynikiem bardzo dobrym ukończył kierunek: muzyka.

Pracę zawodową rozpoczął w 1986 roku od Szkoły Podstawowej w Medyce, w której był pedagogiem szkolnym oraz nauczycielem muzyki. Od 20 września 1993 roku został wizytatorem Kuratorium Oświaty w Przemyślu, które mieściło się przy ul. Waygarta 1, a następnie ul. Wodnej 13. Tutaj przepracował 23 lata, przy ogólnym 33 letnim stażu pedagogicznym. Jako nauczyciel dyplomowany powrócił na krótko do nauczania muzyki oraz rytmiki w roku 2017. Cały czas był aktywny jako wychowawca młodzieży na koloniach letnich, gdzie był bardzo lubiany i doceniany za wspaniałe podejście do dzieci i młodzieży przez kierownictwo i rodziców dzieci, a przede wszystkim podopiecznych, z którymi utrzymywał dalszy kontakt.

W swojej pracy zawodowej wyznawał zasadę: motywować, wspierać, szanować pracę dyrektorów i nauczycieli, aby w ten sposób dążyć do coraz lepszej jakości nauczania i wychowania oraz organizacji pracy nadzorowanych placówek. Przez okres działalności zawodowej zdobył dodatkowe kwalifikacje, w tym eksperta d.s awansu zawodowego nauczycieli oraz ewaluatora pracy szkół i placówek oświatowych. Otrzymał wiele nagród i wyróżnień takich jak: Medal Komisji Edukacji Narodowej, Odznakę honorową w stopniu złotym „Zasłużony dla Oddziału PTSM w Przemyślu" z mottem: „Przez poznanie kraju ojczystego, do jego umiłowania przez umiłowanie do czynów ofiarnych", Dyplom honorowy od Sekretarza Generalnego PTSM w Warszawie, nagrody Kuratora Oświaty, liczne podziękowania i wyrazy uznania od przedstawicieli Samorządów Lokalnych, Zarządu Okręgowego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci w Przemyślu, Zarządu Oddziału Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego w Przemyślu, Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Schronisk Młodzieżowych w Warszawie, Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Przemyślu, Komendy Hufca Ziemi Przemyskiej im. Orląt Przemyskich, Naczelnika Związku Harcerstwa Polskiego w Warszawie, Podkarpackiego Ośrodka Doskonalenia Nauczycieli-Oddział w Przemyślu. Był uhonorowany dyplomem uznania Wojewody Przemyskiego za wspieranie i popularyzowanie ruchu krajoznawczo-turystycznego w szkołach i placówkach opiekuńczo-wychowawczych byłego województwa przemyskiego.

Współpracował przy organizacji Mistrzostw Polski Kolegiów Nauczycielskich w halowej piłce nożnej oraz angażował się w działalności Ochotniczych Hufców Pracy. Brał udział w realizacji programu edukacji stomatologicznej „Śnieżnobiały uśmiech", pod patronatem Ministerstwa Edukacji Narodowej, będąc wyróżnionym za działalność społeczną przez Sekretarza Stanu prof. dr hab. Tadeusza Pilcha. Pozostawał wiele lat Członkiem Kapituły Przemyskiego Funduszu Stypendialnego przy Stowarzyszeniu Wspierania Niesłyszących w Przemyślu. Duże zasługi wniósł w dziedzinie organizacji wypoczynku dzieci i młodzieży oraz w zakresie wspierania osób niepełnosprawnych.

Uczestniczył w postępowaniach konkursowych na stanowisko dyrektorów szkół, jako członek komisji, a także brał udział w Turniejach Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego dla szkół i placówek oraz aktywnie współpracował z Zarządem Okręgowym Polskiego Komitetu Pomocy Społecznej, w zakresie organizacji kolonii letnich dla dzieci z rodzin dysfunkcyjnych. Prowadził konferencje szkoleniowe dla kierowników szkolnych schronisk młodzieżowych oraz

koordynatorów nauczania indywidualnego dzieci niepełnosprawnych.

Między innymi nadzorował pracę Pogotowia Opiekuńczego oraz Domów Dziecka a także Specjalnych Ośrodków Szkolno-Wychowawczych, Młodzieżowych Ośrodków Wychowawczych i Socjoterapeutycznych, Ośrodków Rewalidacyjno-Edukacyjno-Wychowawczych. Współpracował z sądami rodzinnymi w zakresie przestępczości nieletnich, resocjalizacji. Prowadził zajęcia edukacyjne dla osadzonych w Zakładzie Karnym w Medyce.

Należał od 1989 roku do NSZZ „Solidarność", był członkiem Kolejowego Klubu Sportowego „Czuwaj" w Przemyślu. W okresie nauki w Szkole Podstawowej nr 2 w Przemyślu bardzo aktywny w życiu Parafii pw. Św.Józefa. Od drugiej klasy szkoły podstawowej był ministrantem a następnie lektorem w Kościele Ojców Salezjanów, pod kierunkiem księży: Bema, Kloca, Szpaka, Merty i innych. Otrzymał nagrodę za wspaniałą wiedzę o papieżu Janie Pawle II.

W życiu zawodowym i osobistym był skromnym, uprzejmym człowiekiem, chętnym do bezinteresownej pomocy, o dużym poczuciu humoru. Jego pasją była muzyka; śpiewał i grał na gitarze, brał udział w konkursach studenckich z piosenką turystyczną, blusową, rockową. Zasiadał jako juror w rywalizacji muzycznej grup Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży w Ośrodku „Nadzieja" -Wybrzeże k/Dubiecka, propagując zdrowy styl życia i oparcie na fundamentalnych wartościach moralnych. Był człowiekiem o otwartym umyśle, wrażliwym na piękno, zwłaszcza ukochał Bieszczady, które były jego duchowym natchnieniem. Tam często powracał, wędrował szlakami turystycznymi, spędzał czas przy ognisku, grając i śpiewając, cieszył się z każdego spędzonego tam dnia. Przeżył bardzo aktywnie 57 lat, żegnany przez Rodzinę i Przyjaciół oraz Przedstawicieli różnych instytucji i środowisk. Został pochowany na Cmentarzu Zasanie w Przemyślu.

„Może mi kilka daruje Pan lat
bym mógł ocalać swoją duszę
być może inny będzie świat
gdy w wieczność samotnie wyruszę

gdy już nakarmię swoje ego
galaktyk i harmonii pyłem
i Głos usłyszę ten dlaczego
na ziemi między wami byłem

to skłonię przed Nim czoło dumne
podam swą duszę pełną strachu
i po raz drugi jeszcze umrę
by zostać na wszechświata dachu"

(Autor: Ryszard Szociński; poeta bieszczadzki-zbiór wierszy pt. „Poszukiwania")